

LA GRALLA

PUBLICACIÓ

Redacció, Administració i Impremta
Josep Umbert, 30 i 32 : Telèfon 2

SETMANAL

Preu de subscripció: Trimestre, 2⁵⁰ pessetes
Fora, 3 ptes. Estranger, 4 Núm. solt, 25 cènts.

C. N. T. SINDICAT UNIC D'ESPECTACLES A. I. T.

MAJESTIC

Un magnífic programa de cinema !!
Diumenge, 18 Octubre Tarda, de 4 a 8

Estrena de l'espectacular superproducció còmica i musical dels Artistes Associats, per Eddie Cantor i un escollit elenc d'artistes

El Chico millonario

Estrena d'altre gran film dels Artistes Associats, magnífica creació de Gary Cooper, Ann Sten, Ralph Bellami i Helen Vinson

Noche Nupcial

Estrena del quart documental de la guerra contra el feixisme, presentat per la casa «Fox»

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest selecte programa de cinema:

¿Quién mató a Petirrojo? : Revista Paramount
dibuixos a tot color actualitats mundials

Amenitzarà l'espectacle una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL**

Nit, a les 10 :: Companyia d'E. Espinosa

ESCLAVITUD

Principal Cine

Un grandió programa de pel·lícules !!
Diumenge, 18 Octubre Des de les 4 tarda

Estrena de la sensacional pel·lícula de gangsters, d'Exclusives Macip, en espanyol, creació de José Bohr, Anita Blanch i Maruja Gómez

El Terror de Chicago

Altra magnífica estrena la constitueix el film interpretat magníficament per Ronald Colman, Loretta Young, W. Oland i Una Merkel

Aventurero audaz

Estrena del quart film-reportatge de la guerra contra el feixisme, que presenta la Fox,

EL PUEBLO EN ARMAS

Completa aquest gran programa de cinema:

Las mulas se marchan : Noticiari Fox Movietone
dibuixos de W. Disney actualitats mundials

Amenitzarà aquest monumental programa de pel·lícules una **ORQUESTRA DEL SINDICAT MUSICAL** d'aquesta ciutat, composta de set professors.

BANC VITALICI D'ESPANYA

COMPANYIA ANONIMA D'ASSEGURANCES

Vida : Rendes vitalícies : Dots : Transports Marítims i Terrestres

DELEGACIÓ AL VALLÈS

PLAÇA GUIMERA, 6 : M. ANGLÈS VILELLA : GRANOLLERS

Quan aneu a
PUIGCERDÀ
instaleu-vos a l'

Hotel
RITA

Obert tot l'any
Completament reformat
HI HA ASCENSOR
CALEFACCIÓ CENTRAL
Llibertat, 38 : Telèf. 29

Dr. Bernat i Carreras

Metge Director de la Clínica Mental
"Torre Campdera", de Lloret de Mar

A GRANOLLERS

Visita els Dijous, de 9 a 11
Plaça Maluquer i Salvador, 26

A BARCELONA

Visita: Divendres, de 4 a 7 tarda
P^{ra} Latamendi, 31er : Tel. 21234

Joieria i Relotgeria
Objectes per a Regals

Casa Rodoreda

OPTICA

Es complimenten les
receptes dels metges
: : oculistes : :

Articles de Relotgeria

R. Clavé, 38 Granollers

**Aparells i Productes
de FOTOGRAFIA**

PELICULES
Plaques i Paper
GEVAERT

Únic Representant
= a Granollers =

JOSEP MARIMON

:: FARMÀCIA :: DROGUERIA ::

Dr. Robert, 12 i 12 bis. - Telèfon 172

**destil·leries
montañà**

alcohols
anisats
licors
vins
granollers

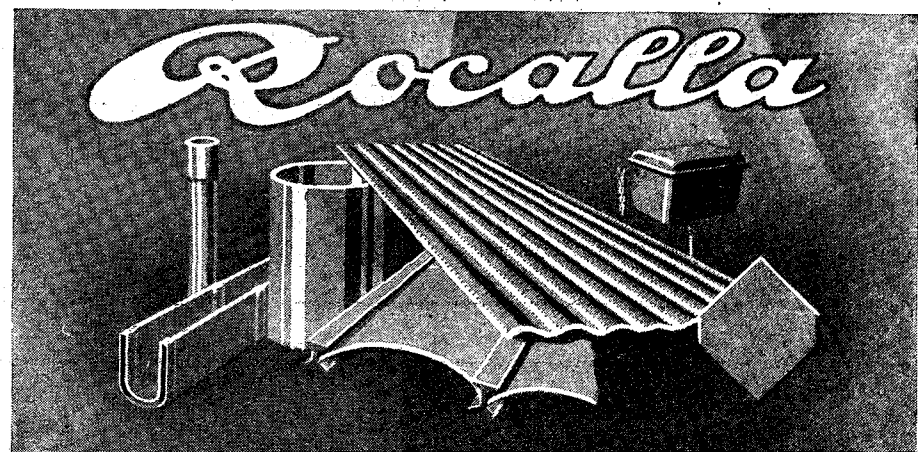
ESPECIALITAT

Anís La Perla del Vallès

Carrer Joan Montañà, 72

TELEFON 53

Sucursal a MATARÓ

ROCALLA S.A. CANUDA · 2 · BARCELONA ·

Venda a Granollers: **JOAN MAURI** : Prim, 108 - Tel. 137

Artur Vilardebò

DENTISTA

Visita, tots els dies Clavé, 30 : Telèf. 69
GRANOLLERS

ANY XVI

LA GRALLA

PUBLICACIÓ SETMANAL

NUM. 767

EN LA LLUITA CONTRA EL FEIXISME

La Banda Municipal de Barcelona dijous donarà un concert al Majestic

Dijous vinent, dia 22, la Banda Municipal de Barcelona, que és composta d'un centenar de músics — seleccionats d'entre els músics més intel·ligents de Catalunya, — obedients a la direcció del mestre Lamote de Grignon, donarà un concert a Granollers, al Majestic.

Aquest concert és organitzat pel Sindicat Unificat d'Espectacles i el Comitè Antifeixista, i és a profit dels hospitals de sang.

Els organitzadors d'aquest gran acte artístic i d'ajut a la lluita contra el feixisme, han trobat tota mena de facilitats en els notables músics de la banda barcelonina, des del seu director fins el més modest. No és estrany, ja que, ultra els generosos sentiments de tots ells, ens és grat de remarcar que a la Banda hi formen molts i estimats fills i bons amics de nostra ciutat. L'Ajuntament de Barcelona ha donat també totes les facilitats perquè el nostre poble, alhora que s'aplegui en un acte fervorós de germanor antifeixista, gaudeixi d'una gran manifestació d'art per a regal de l'esperit.

El programa d'aquest concert de dijous al Majestic és una prova més de l'entusiasme i l'afecte amb què la Banda es desplaçarà a la nostra ciutat. El concert té caràcter oficial, com els que la Banda dona periòdicament al palau de Belles Arts. I la selecció d'obres és feta perquè en els cercles musicals del món en copsin la seva gran valor artística. En efecte, hi ha obres de Bach, Beethoven i Wagner, i de Ravel, Falla, Respighi i Morera. I al costat d'aquests mestres eminentíssims,

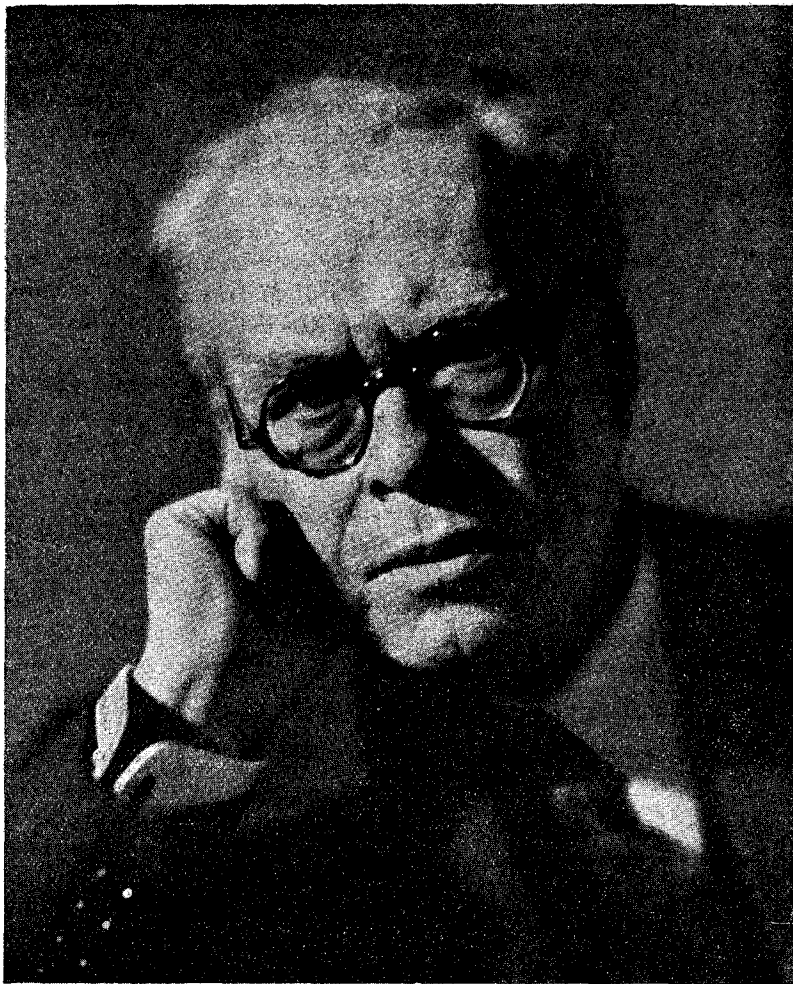
nosaltres, granollerins, ens sentim enorgullits de veure-hi el nom d'un dels nostres: el nom d'aquest home estudiós i intel·ligent que és Josep M.ª Ruera.

Només per aquest honor que es fa a nostra ciutat en la persona d'en Ruera i perquè en aquest gest de delicadesa hi veiem el reconeixement dels mèrits del nostre conciusatà, obliga a tots a retre l'homenatge de la nostra admiració a la gloriosa Banda Municipal de Barcelona. I ja no hem de dir que la finalitat de la festa és prou perquè el nostre poble, sempre generós, vulgui omplir la grandiosa sala on es celebrarà el concert.

Nosaltres, des d'aquestes planes, en les que per espai de setze anys ens hem complagut i esforçat a registrar-hi la nostra vida local i sobretot a enaltir tota obra artística i cultural, avui, en aquestes hores greus que la nostra ploma té un to agut que és l'expressió viva, sense fre, dels sentiments més pregonos de la nostra ànima, expres-

sem la nostra joia perquè en mig del devessall de sang i de dolor que ens fa maleir el feixisme, ens sigui ofertada una festa d'art que elevi l'esperit del poble i li faci bategar el cor i el sotraguegi i l'enardeixi per a lligar-lo més estretament als germans que lluiten al front de guerra a la defensa de la civilització.

Amics: Que dijous no quedi ni un lloc buid al Majestic. Per correspondre al gest de la Barcelona liberal i revolucionària. Per aclamar el nostre Ruera. I per juramentarnos a lluitar fins a la mort contra el feixisme i ajudar a l'obra dels hospitals de sang.

EL MTR. LAMOTE DE GRIGNON

LLETRES DEL FRONT

(Del nostre corresponçal especial Andreu Fusté)

(Per un descuit, i no nostre, aquesta Lletra del front deixà de publicar-se en nostra edició passada.)

En aquests indrets, a totes les muntanyes, cap al tard, es veuen dibuixades, damunt les seus cims i a través del buit de l'horitzó, dels siluetes del proletariat de Granollers. Fermes, virils, esguarden l'enemic que, acorralat, preveu el final de la seva aventura criminal i suïcida.

Pres Monte Aragón i Estrecho Quinto, hem abraçat els companys de Granollers i de Cardedeu que, amb els companys Dalmau i Pujol, respectivament, han vingut a saludar-nos abans de marxar amb permís vers la nostra ciutat, que tant i tant recordem des d'ací i per la que lluitem al front d'Aragó. El proletariat granollerí demostra a tots els fronts que és el primer a totes les avançades.

Dintre pocs dies és segur que es prendrà Osca. La situació d'aquesta ciutat, és molt crítica. Per un cantó, té tancades totes les comunicacions amb Jaca. Nosaltres, des de les muntanyes on som, tanquem les possibilitats de nodrir-se de personal i queviures d'Almudévar i aquesta població queda també cada dia més cercada.

Cada setmana, quan arriben els camions de Granollers, hi ha grossa alegria. Les noves de les nostres llars, la vida del nostre poble, són les coses que més ens interessen.

Fa ja un dies que ens tirotegem amb els feixistes. Això trenca la monotonia que podria apoderar-se de nosaltres. Els xiulets de les bales, els «pacos» dels brètols representants de tota la reacció europea, no causen la més mínima impressió als proletaris del Vallès.

Fa dos dies els companys de la primera centúria, al comanament dels companys Vicenç Hernández i Trinitat Company, han ocupat un lloc molt estragètic a la nostra esquerra.

Hi ha hagut, segons sembla, l'intent de passar-se un centenar de soldats a les nostres forces. Amb aquest motiu ha reforçat les nostres posicions part de la cinquena centúria al comanament del company Mayordomo.

Cada dia, a més de la racció de tiroteig, ens canviem amb els feixistes unes quantes paraules groixudes de bastant mal gust. Entre ells distingim perfectament alguns guàrdia civils, o disfresses, i capellans.

Cada dia, al matí i a la tarda, des de la nostra trinxera, amb la guitarra del company Saborit i a tota veu, els engeguem La Internacional als nassos. Això els indigna de tal manera, que comencen a en-

gegar trets a tort i a dret amb la riallada general de tots nosaltres.

Un grup de companys han fet un ninot disfressat de milícia i el posen davant de la trinxera com si avancés vers l'enemic. No cal dir el pànic que els ha causat. Tot el dia han estat disparant sobre el suposat guerriller roig, que, naturalment, aguanta impàvid tota la fúria de l'enemic.

Entre tots els companys hi ha gran alegria per haver-nos notificat que el company Serres ha assumit el comanament de la nostra columna. El company Serres és molt estimat entre nosaltres, i és que amb el seu coratge i optimisme té una simpatia atraient que s'imposa.

A les hores de publicar aquesta informació potser ja haurà caigut Osca i tal vegada els guerrillers granollerins ja hauran deixat aquestes muntanyes per efectuar un avanç.

En aquesta hora que escric, fosqueja. Se sent el constant canoneig, xiulen prop nostre alguns trets i des de les nostres trinxeres es dispara també contra els feixistes. A la nostra cova, ficada dins les entranyes de la muntanya, on jo escric aquesta informació, la companya Maria Martínez llegeix «La Vida d'en Joan Gralla» que el seu autor en ha enviat, junt amb una dedicatòria; un grup de companys expliquen acudits i els riuen; entre ells, hi ha l'Aranda, en Peicasat, en Farrés i en Patrícia. Al nostre costat, a tots els cims, veiem ara més que mai, dibuixada damunt l'espai buit, la silueta viril dels milicians del Vallès i darrera seu la llargada immensa i desdibuixada dels Pireneus i per entre ells la testa blanca d'algunes muntanyes, senyal dels primers freds...

Andreu FUSTÉ

Front d'Osca-Almudévar, 6 - 10 = 36.

Nota: Avui celebrem a la nostra manera el cap d'any de la revolució d'Octubre. Matarem algun feixista.

* * *

El company italià Palumbo Rosario, de 32 anys, delegat de guerra, junt amb els companys de la tercera centúria, term lluitador antifeixista, ex oficial de l'exèrcit italià, sol·licita una padrinet de guerra granollerina.

Les companyes que vulguin escriure-li, poden fer-ho a Palumbo Rosario, Columna Vallès Oriental, tercera centúria, segon grup. Front d'Osca.

GRANOLLERÍ:

**Protegiu la indústria catalana
Gasteu la llet "NOSTRA"**

IV

Poca informació aquesta setmana. En aquest front d'Osca s'espera la caiguda d'Osca, costosa però segura, per a fer un avanç general.

Tenia intenció de publicar, perquè m'ho havien demanat, els noms dels 40 companys que prenguérem les muntanyes que per aci ja en diem del Vallès, però he desistit de fer-ho perquè l'actuació de tots els companys fa impossible fer distincions. Tothom a la nostra columna rivalitza en coratge i decisió.

La quarta centúria, que comana el company Calverons, actua a les avançades, dintre el cercle d'Osca, d'una manera extraordinària. També la segona, a Quarte, on hi ha de cap el company Escrits i la primera a la «loma» de la nostra esquerra.

A aquest front, des d'Almudévar a Osca, d'una extensió de 8 ó 9 quilòmetres, quasi hem enllaçat entre totes les centúries i ja no hi ha qui pugui evitar el nostre avanç. Estem fortificats i ningú no pot passar ni atacar-nos sense ésser exterminat. És tan nostre aquest front, que ja hom el denomina Front del Vallès Oriental.

Hem vist que la premsa diària de Barcelona no es preocupa de nosaltres. Això naturalment, no ens preocupa, però ens disgusta quelcom; no precisament per nosaltres, sinó per Granollers, pel Vallès, que és en definitiva, ultra la defensa dels nostres ideals respectius, que avui s'ha convertit en un de sol, per qui lluitem nosaltres: per la dignitat col·lectiva dels granollerins i dels vallesans en la lluita internacional del proletariat espanyol.

Des de que ha vingut el company Serres es nota molta activitat a la nostra columna. La qüestió de proveïments i avituallament, especialment, és una cosa tan sèria que sorprèn a totes les columnes o centúries de per aci. Per la qüestió de comanament també va perfilant-se una direcció ferma i concreta. Això marxa i marxa bé. El front d'Osca s'acaba. El proletariat s'imposa. Cada posició nova que es pren, els milicians deixem el fusell els pics i les pales comencen a foradar les muntanyes, els plans i els carrers, fent veritables fortificacions que els feixistes no podran mai igualar.

De la nostra columna, tots sense excepcions de cap mena, manegem els fusells com si fossin els estris de treball. Cada família, cada companya, cada amic pot tenir el convenciment que «el seu» «o els seus» són uns veritables lluitadors i que, sense por a res ni a ningú, enpunyem el fusell i tirem drets, segurs i confiats en la victòria.

També el coj de Sanitat, del qual estan al front els companys doctor Merino, doctor Pujol de La Roca i Angel Lledós, es multipliquen per a atendre a tothom. També ells recorren els nostres fronts per si falta quelcom a algun company.

Aquí cal organitzar molt el problema de la terra. Aquest any en el terreny ocupat pels feixistes s'han perdut milers i milers de tones de blat.

Davant la immensitat dels plans d'ací, on fins avui només s'ha cultivat blat, es comprèn la transformació que pot fer la nostra terra amb l'agricultura socialitzada i organitzada a base de maquinària moderna.

Aquí els pobles també estan mancats d'escola i de divertiments. Tenim veritables ganef d'organitzar els pobles que hi ha, per aquests indrets i això sembla que serà aviat.

Per la nostra part estem bé i contents de la nostra tasca. La lluita és dura, però vencerem. Costi el que costi, la victòria serà nostra.

ANDREU FUSTE

Front d'Osca-Almúdevar, 15-10-36

Una altra lletra del front d'Osca

Aquí, castell d'Errico Malatesta, abans església de Nostra Senyora de Loreto, avui convertida en caserna, on ens allotgem la 4.ª Centúria del Vallès Oriental i la 8.ª dels Ascaso. Castell pintoresc i de parets massisses de pedra forta, que dista a un quilòmetre a la part oest d'Osca.

Fa més de tres setmanes que vàrem arribar. En baixar del camió després de la nostra sortida de Vicién, a la mateixa carretera que condueix a Osca i al mateix costat del cementiri, posició també nostra, empengérem la marxa a peu pel mig de camps i hortes. Ignoràvem on havíem d'anar a fer cap. A mesura que caminàvem un xic distanciats un dels altres, vegérem al lluny la silueta d'un castell i ens preguntàvem: Anirem allà?—Sí, ens contestà el company Calverons, que venia al nostre costat. Allà és el nostre destí.

A mesura que caminàvem, al lluny sentírem un soroll de motors... «L'aviació feixista!» ens cridà l'acompanyant. Tots miràvem enlaire, i com de fet, quatre aparells treien el nas per l'horitzó. De seguida prenguérem les precaucions necessàries en aquests casos. Ens escampàrem tots en guerrilles i amb el cos aplastat a terra esperàrem que passessin els aparells. I passaren sense ésser advertits per ells. Donarem uns vols de reconeixement i s'entornaren. Nosaltres, un cop fora ells, ens aixecàrem com si res no hagués passat i empennguérem altre cop el camí. Per fi arribàrem al castell, on fórem objecte de grans demostracions d'afecte dels nostres companys als quals ens anàvem a agregar.

Tot seguit ens possàrem sota el comandament d'un italià, Emili Stralelini, home tot bondat i d'un coratge formídale, com tots els italians que lluiten en el nostre front.

Nosaltres n'estem molt contents.

Els nostres homes segueixen dia per dia guardant les nostres trinxeres, desafiant el fred i la pluja i amb la vista fixa en el front, esperant impacients veure la testa

d'algun feixista per a disparar-li seguidament. N'hem liquidat molts d'aquesta manera. Els nostres companys no perden el temps; són tots homes d'acció. Ben clar ho demostrarem quan sigui necessari.

Fa uns dies que una colla de companys vàrem anar a fer una visita al cementiri, per visitar les tombes de Galàn i Garcia-Hernández, davant els quals dipositarem una ofrena en nom de la 4.ª Centúria del Vallès Oriental. El company Calverons fou l'encarregat de fer-ho.

Es veu que vàrem ésser vistos pels feixistes, els quals des de les seves trinxeres ens obsequiaren amb una pluja de trets, però gràcies a les nostres precaucions, no lograren fer cap baixa. Mitja hora de ploure trets, i tot s'acabà aquí; no passà res de particular.

Ens allunyàvem, quan uns companys, que estaven de guàrdia al cementiri, ens cridaren i invitaren a veure el dipòsit de la casa dels morts.

Fa uns dies que no veiem el sol; sempre amb pluja i vent, aquest vent tan fort del Pireneu, que sembla que se'ns emporti...

Avui en despertar-nos, ens diuen que fa sol. Sortim a fora i comprovem que és veritat. Les carícies del sol les sentim en els rostres, un xic enfredorits.

Comencem la feina de cada dia. Anem a un riu d'aprop del castell a rentar-nos. Mentre fem aquesta operació, un company ens assenyala al nord i diu: Mira, ja tenim les muntanyes blanques... Es cert, ja tenim l'hivern al damunt. Però no ens espantem, tenim roba a dojo; l'altre dia ens en donaren i de molt bona...

Mentre escric aquestes quartilles, sento soroll de motors. És l'aviació roja. Sentim la sirena d'Osca que assenyala el perill. Els avions brunzegen, passen damunt del castell. El trimotor va al davant. El segueixen sis més de bombardeig i dos de caça a més altura. Fan uns vols de reconeixement i sentim alguns trets anti-aeris dels feixistes, però sense resultat. Pugem al camp a veure més bé l'eficàcia del bombardeig. L'artilleria els hi assenyala, amb uns quants trets, unes posicions que hauran de bombardejar, i així ho fan. Deixen caure unes bombes de gran potència sobre unes trinxeres feixistes i veiem com corren a la desbandada; això ens demostra que han fet blanc. Després bombardejaren la capella de Sant Jordi; aquí hi deixaren caure bombes més grosses, segons ens semblà devien ésser de cent quilos perquè les vegérem baixar. La punteria també ha estat encertada.

La secció de motoristes que està a disposició del castell, un d'ells és en Peret de la Bòvila i una nit, en anar a portar un avís, va fer una topada amb un camió, però no es va haver de lamentar cap desgràcia. La màquina resultà amb desperfectes i la deixà al poble de Quarte, en una casa garantge per a reparar-la. Però l'endemà un obús de l'artilleria rebel enderrocà una paret i deixà la moto en un estat del tot lamentable; es pot dir que ha quedat des-

troçada. De desgràcies personals no n'hi hagué cap.

Per últim, en nom de tota la Centúria comanada pel company Calverons, saludem tots els companys i companyes de Granollers i de la comarca i al mateix temps us direm que lluitarem fins a vèncer.

Salut!!

AMADEU OLIVERAS I PLA

Front d'Osca, 10 Octubre del 1936

El Concert de dijous al Majestic

El mestre Ruera
dirigirà la seva obra

Podem dir que el mestre Josep M.ª Ruera dirigirà ell personalment la interpretació de la seva obra «Tres moviments simfònics» que serà interpretada en el concert de dijous al Majestic per la Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent que dirigeix el mestre Lamote.

El programa del concert

Heu-vos ací el programa del concert que dijous vinent donarà la Banda Municipal de Barcelona al Majestic a profit dels Hospitals de sang:

I. Beethoven-Hervas, «Egmont», Obertura. Bach-Lamote de Grignon, «Aria» de la 3.ª Suite. Falla-J. Lamote de Grignon, «Dansa ritual del foc», de la Suite «L'Amor Bruixot». Ravel-Dupont, «Bolero».

II. Josep M.ª Ruera, «Tres moviments simfònics» a) Pastoral - b) Nupcial - c) Dansa. Direcció per l'autor. Wagner-J. Lamote de Grignon, «Tannhauser», Obertura.

III. Morera-J. Lamote de Grignon «La Santa Espina», Sardana. Respighi, «Pins de Roma», Poema simfònic I. Pins de la «Villa Borghese». II. Pins vora d'una catacumba. III. Pins del Gianicolo. IV. Pins de la Via Appia (sense interrupció).

Pel caràcter oficial que té aquest concert—honor que tots els granollerins sabran agrair pel que val i significa—s'ha fet una edició especial del programa, completat amb els retrats dels mestres i amb unes notes explicatives de cada una de les obres que hi seran executades així per la Banda com per l'Orquestra Municipal d'Instrumentes de Vent.

Aquests programes el públic els podrà adquirir en entrar a la sala, al preu de 25 cèntims, i tots els habituals concurrents a concerts ja saben el que faciliten als oients el gaudi de les obres musicals.

L'arribada a Granollers de la Banda Municipal

Sabem que el Sindicat d'Espectacles, d'acord amb el Comitè Antifeixista, prepara una gran rebuda als músics de la Banda Municipal de Barcelona, dijous a la tarda.

La Banda de les Milícies participarà a l'entusiasta recepció dels músics barcelonins, als quals esperarà a l'encreuament del carrer de Prat de la Riba.

SASTRERIA MODEL

Visiteu els nostres aparadors

Dr. Robert, 30 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Es un gran goig per a mi i per als meus artistes donar als granollers ocasió de conèixer l'obra de l'estimada Ruera.

Aquesta avinentesa augmenta la nostra satisfacció en actuar, per una vegada, a la Capital del Vallès oriental.

J. Lamote de Grignon
1936

El mestre Lamote de Grignon, en ocasió del concert que dijous donarà la Banda Municipal de Barcelona al Majestic, honora les planes de LA GRALLA amb aquest autògraf

Petites cròniques

El mestre Lamote

Dijous vinent reveurem, al Majestic, aquest gran músic català, aquest gran director que és el mestre Lamote de Grignon, al front de la seva gloriosa Banda Municipal de Barcelona. I el reveurem en un doble esdeveniment: en un concert, un gran concert a profit de les víctimes de la guerra incivil i perquè en aquest concert serà interpretada davant del nostre públic l'obra del nostre Ruera, «Tres moviments simfònics».

En aquesta felix avinentesa—que, com una paradoxa més que la vida ens ofereix, la devem a la guerra,—volem remarcar que la nostra admiració al mestre Lamote ens vé de temps.

Era l'any 1910. Llavors, tal com ara, érem obrers impressors. Però treballàvem a Barcelona. La vida de la ciutat ens apassionava. I la seguïem al través del nostre diari preferit, que era «El Poble Català»; aquell «Poble Català» que dirigia Pere Coromines, el nostre mestre de ciutadania.

A l'Ajuntament es va promoure molt enrenou amb motiu d'haver-se de proveir la plaça de mestre director de la Banda Municipal.

Els regidors lerrouxistes volien imposar el mestre Sanjosé, poc o gens conegut a Barcelona. Els republicans nacionalistes —i els músics barcelonins—votaven tots pel mestre Lamote. Un, als nostres ulls, era el buròcrata; l'altre, era l'home de talent i d'ideals i amb voluntat per a realitzar una obra del millor profit al front dels seus músics, que tots el volien. I, com un ciutadà més, escrivírem un article, que

aparegué a les planes del «nostre» diari, votant també pel mestre Lamote. Era una manifestació esporàdica de la nostra afició de tota la vida al periodisme, a aquest vici de pensar en veu alta.

Després, assistírem a un gran concert a les Arenes. Un concert en el que hi tocà la Banda Municipal, per la voluntat unànime dels seus components, i una Orquestra del Sindicat Musical, que hi era tot el Sindicat. D'aquell concert, d'haver oït aquella nit la Marxa fúnebre d'«El crepuscle dels déus», ens vé a nosaltres la passió per la música alliberada de l'escenografia.

Els músics barcelonins i nosaltres guanyàrem la batalla. El mestre Lamote fou nomenat director de la Banda, a despit de la fauna lerrouxista. Nosaltres, fins al cap de temps no hi férem coneixença personal. Era quan el mestre anava i venia del seu lloc d'estiu a Gualba i nosaltres, però distes cent per cent, li oferíem els diaris a l'andana de l'estació. Ell, a través de les seves ulleres de vidres fumats, estem segurs que s'adonava de la nostra devoció, que és la mateixa que sentim per tots els valors intel·lectuals i artístics. Ara aquesta devoció és més, força més, per l'afecte que demostra el gran músic per aquest novell artista i gran amic que és En Ruera.

Un dia de festa major vingué la Banda Municipal a la nostra ciutat, i ara torna; però ara en una ocasió ben diferent. Aquell dia la seva música era un esclat de joia. Dijous, el concert de la gloriosa banda serà com una elegia als caiguts per la llibertat. Però serà també, per la voluntat dels músics i dels oients que emplenarem la immensa sala, un clam enardidor, un himne de guerra contra la guerra, que és el que menarà el poble camí de la gran victòria.

DCV

Les hores tràgiques que estem vivint no són pas les més a propòsit per a la literatura ni les fantasies poètiques. Ço és que esdevé ultra-difícil lliurar-se del comentari d'actualitat i fins no esmerçar les activitats únicament en allò que ha d'ésser, naturalment, l'eix i el moll de tot el nostre pensament. Però tampoc cal que tots a una ens deixem portar per l'entrenament de l'hora, i ens consagrem a un mateix comentari.

Es precis també explicar les teories del demà, puix som dels que creiem que d'aquest sacrifici dels homes d'avui no en copsaran el premi sinó els fills dels nostres fills, si el món no el fa malbé com tantes altres coses ha anorreat. No treballen per a ells els que es juguen la vida a cada pas en el front, ni rebran ni un bri de recompensa els que a la re-raguarda es sacrifiquen i es daleixen per a superar-se. Tots sembren la llavor, però el fruit serà per als que han de venir al món encara.

Als qui hem tingut la coincidència de viure en aquestes hores, no ens queda altre goig que l'inefable de pensar que, cada ú des del seu lloc, hem complert amb el nostre deure i resignar nos a transitar per aquest camí d'espines de la millor manera possible per tal que els que vindran el puguin trobar de roses i suavitat.

L'hora present és tràgica. Un immens interrogant plana damunt del món, com plana damunt la testa d'un recent nat. Tothom cerca el camí definitiu; tothom anhela i es daleix, no per una millor sort, sinó per a descobrir l'estabilitat de l'esdevenidor, sense heure esment que la grandiositat del viure està en el neguit de la mateixa transformació. L'interrogant, el dubte del demà, posen en l'hora present aquest sabor profund de tragèdia més cruent que la tragèdia mateixa. Cal una ferma convicció, una absoluta identificació amb el fet revolucionari per a no defallir ni tenir temença. Perquè aquesta serenitat i optimisme dels qui es creuen revolucionaris i no en són ni de fets ni de pensament, em fa llàstima i em fa por. Vegeu a Tolstoi, vegeu al Crist, vegeu a Napoleó I: tots ells revolucionaris. Un caràcter específic els singularitza: la melancònia i la serenitat. La revolució que inflamen els abrusa a ells més que no arbora a les multituds. I per això triomfaren.

PLACID

L'ALTRE

Sobre l'Art Proletari

Des dels temps ja una mica llunyans que ens vam sentir atrets a la causa del socialisme revolucionari, una de les coses que ens preocuparen més íntimament, com a pintors que som, fou les relacions i el concepte que el marxisme tenia de l'art i de la cultura en general, dintre la societat capitalista i la nova societat sense classes que es maldava per crear. En aquest sentit podem dir que hem llegit, al llarg del temps una part considerable de literatura marxista que tracta d'aquest problema, des de Plejanov fins als joves intel·lectuals francesos d'avançada. Passant, naturalment, amb els ulls apassionadament encuriosits, per l'evolució artística de la Unió Soviètica.

No totes les vegades hem estat d'acord amb joves camarades nostres, militants actius del partit, als quals ni llur vocació, ni llur professió els inclinava a l'art. I més concretament a la pintura, que és principalment allò a què ens referim nosaltres. Tampoc no creiem — i això «Treball» ho ha dit més d'una vegada, molt justament — que els problemes es resolguin emmudint-los, sinó tot el contrari, amb absoluta franquesa i amb autocrítica cordial i constructora.

Recordem, ja fa temps, que l'antic comissari d'instrucció pública de la U. R. S. S., el malaguanyat camarada Lunatxarky, adreçant-se als joves intel·lectuals soviètics, els deia: «Convé, en una certa mesura, academitzar l'art proletari, no pas transformar-lo en una acadèmia, sinó apropiat-lo a les tradicions experimentades pels segles les quals representen tots els resultats d'un mestratge veritable. Associem l'instint i la força de classe a tots els coneixements adquirits fins avui per la humanitat». Això per una banda; pel que representa de pont o si voleu d'evolució, dintre les essències eternes de l'art.

I tornant altra volta a la pintura, hi ha una pregunta, que cap pintor sincerament artista i sincerament revolucionari no s'hagi fet més d'una vegada: «Què s'entén per pintura proletària?»

Estem segurs que ens trobaríem amb una diversitat de criteris si tots haguéssim de respondre aquesta pregunta.

En primer lloc cal destriar ben bé dintre els diversos camps de l'art plàstic allò que pel seu mateix motiu ja representa una continuació de la literatura (literatura en imatges) com és el cartell, la il·lustració, la caricatura, etc., com a contribució a la «idea» que es defensa. La pintura de cavallet, com a art plàstic, podrà tenir o no podrà tenir una «idea», un «argument»

però no deixarà d'ésser ni menys «artística», ni menys «proletària», pel sol fet de representar una senzilla col, el retrat d'un company, un paisatge qualsevol o un nu de noia que estiguin ben pintats, que — posem per exemple — la lluita de la plaça de Catalunya, el 19 de juliol. Repetim-ho bé: l'artista és un resultat de l'ambient i de l'època en què s'ha format, però allò que caracteritza artísticament una època no és solament la forma en què s'ha desenvolupat una classe social damunt una altra, sinó els múltiples aspectes, els variats documents físics, psicològics i geogràfics àdhuc, d'un temps i d'una societat determinada. El mateix pas de la Història té cura d'emmotllar el gust i la imaginació de l'artista a la realitat social.

Hem vist al cap de vint anys la producció pictòrica de la U. R. S. S. — cuitem a dir: país sense tradició pictòrica — i hem sentit una confiança més ferma en les nostres pròpies conviccions, quan hem observat el retorn cap als temes eternals de la naturalesa, deixant-se de limitacions sectàries de tema — el repetit obrer de la fundició, la segadora i el pioner o Lenin parlant al poble — perquè, camarades, tot el que en la naturalesa és bell és patrimoni de la societat i és just que l'home se'n gaudeixi.

La pintura catalana, tan ben situada dintre la pintura moderna contemporània, estem convençuts que seguirà el seu camí ascendent amb la nova vitalitat que recollirà de la societat que s'està creant (i que als pintors, naturalment, no els pot deixar indiferents), però ens temem una rauxa de temes de «circumstàncies», una manera de «situar-se» dintre els organismes oficials, que no faria res més que entorpir el camí ascensional de la nostra pintura. I ens atrevim a dir-ho nosaltres, que hem format de fa temps en el camp proletari, perquè almenys no se'ns titlli de burgès. Rebutgem en absolut tot oportunisme baix de sostre.

Entenem que la millor manera de servir bé la Revolució, Catalunya i la pintura catalana, és pintant bé. I sobretot realitzant entre tots — perquè això no solament és obra nostra — la tasca d'una major difusió dintre el poble, d'Exposicions d'Art, concursos diversos, reproduccions serioses d'obres d'Art, etc., com a contribució a una més elevada cultura popular. No com una de les almòines que ens feia la burgesia, sinó com una necessitat vital d'elevació espiritual de tot un poble.

FRANCESC SERRA

(De «Treball»)

SASTRERIA MODEL

Presenta les darreres novetats

Dr. Robert, 50 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Notes i comentaris

Els russos a Espanya

El poble de Barcelona ha vist arribar el primer vaixell que la Rússia soviètica ha fletat per a ajudar els seus germans d'Espanya en la lluita contra el capitalisme. Milers i milers de treballadors han anat al port i han expressat llur gratitud a aquell poble immens que, per damunt de tots els convencionalismes de la diplomàcia, vé a ajudar el nostre poble.

Nosaltres hem vist la gran riuada humana de la Barcelona proletària camí dels molls. I hem recordat aquells temps primers de la post-guerra, quan les grans agències periodístiques al servei del capitalisme, cada dia contaven horrors de la Rússia alliberada, com avui els contenen exactament de l'Espanya en armes contra el feixisme. Llavors nosaltres, quan el nostre setmanari tot just neixia, ja prescindírem de les consignes inhumanes de la reacció triomfant i des de les nostres planes — des d'aquestes mateixes planes sempre granollerines, sempre liberals i sempre al servei del poble, — férem una crida als sentiments liberals dels nostres lectors i LA GRALLA recollí uns quants centenars de pessetes per als infants famèlics d'aquella Rússia tan odiada i tan temuda.

Avui, qui sap si aquells noiets famèlics són els tripulants d'aquests vaixells que vénen en socors del nostre poble, dels nostres infants, dels que lluiten contra l'ene-mic comú...

Ferrer i Guàrdia - Lluís Castellà

Aquests dies la Premsa ha recordat l'aniversari del fusellament de Ferrer i Guàrdia, l'any 1909, als glacis de Montjuïc de Barcelona.

Nosaltres, granollerins, volem recordar un altre assassinat, perpetrat pels reaccionaris: el d'aquell mestre laic que s'anomenava Lluís Castellà. Els assassins del malaurat amic, més vils que els que fusellaren el fundador de l'Escola Moderna, es rabejaren en la seva víctima. El tancaren a la Model (?) i el deixaren que allí s'anés morint, mentre es moria de dolor la seva pobre mare, aquella senyora Paulina tan bona i tan abandonada. De res no valgueren precís ni súpliques. Tota la influència fou inútil. La fera no va cedir. Només — era ja a l'acabar el desembre del 1913 — la fera es desfeu de la seva presa perquè s'anés a morir als braços d'aquella mare desolada. I la diada de Cap d'any anàvem a l'enterrament civil de Lluís Castellà, vilment assassinat pels carlins de Granollers i altres, tan brètols com els carlins, que, en aquestes hores d'expiació deuen tremolar de por. — AGEA.

L'àspid més verinós

La mentida i la calúnnia

Es cosa difícil i fins potser impossible pretendre a l'hora tràgica que vivim, una capacitat sentimental, una exacta comprensió i uns deures patriòtics sadollats d'humanitat. Els cors i els cervells no guarden idèntica proporció entre la ciutadania i, per tant, el lliure albir, l'autonomia individual, són sinònim, per a moltes animetes, del vulgar «faig el que em dona la gana». Així veiem que a cada individu li plau un color determinat de l'iris, sense voler fruir ni abastar la bellesa total de l'arc. Veiem com és negada la veritat i la raó d'aquest natural fenòmen físic i fins el simbolisme de pau l'han traït i escarnit, provocant una guerra fratricida i el segueixen traït i escarnint amb la mentida, arrecerant-se en la impunitat més vil i hipòcrita.

Ingènuos o estúpids, pretenen aturar els efectes bèl·lics que no són favorables a llur sentiment, inflant el sac de gemecs i oferint de porta en porta i d'orella a orella l'ignominiós i desafinat concert que destrempe els nervis de tot un veïnat o li suggereix dubtes i tèrbols raons que fan més mal que una pedregada.

La mentida i la calúnnia que empenen els adversaris de la revolució, són les armes innobles de la reraguarda esgrimides amb odi i covardia, dissimulades amb un riure beneït. El vuitè manament de la llei de Déu no és pres en consideració pels cavernícoles. En el fons de llurs consciències, no hi ha un bri d'aquella bondat cristiana que haurien de servir fins en llurs darrerries si efectivament tinguessin fe en una religió encara que se n'hagin anat en orris llurs cofurnes i llurs representants tabucaires.

Les persones que manquen a la veritat i escampen arreu notícies, faules, somnis fantàstics i pronòstics de malastrugança, fan més mal amb llurs llengües, que l'àspid més verinós. Aquest té, al fi, el seu niu el seu lloc i la seva tasca; només per atzar podreu ésser greument ferits, mentre que els de les llengües viperines llançen la tòxica bava sense rise; mosseguen a traïció claven el fibló en el més pregon de les honorades consciències i tracten d'encomanar llur tara a tot ésser que s'hi apropa.

Hi ha, no cal dir-ho, els innocents, els desentesos, els que sempre sembla que vinguin de l'hort, que els hi fan el joc i així la mentida creix com la bola de neu muntanya avall.

Cal, doncs, aturar la bola, tallar alguna llengüa viperina, anul·lar la informació hipòcrita, desinflar els globus exòtics i grotescs. La gent murmuradora de la reraguarda, crítica per sistema i rebentista per temperament, ha d'ocupar depressa el seu lloc. Feixistes disfressats, no! Que donin la cara o que procurin cercar altres panorames. Els que són antifeixistes aco-

modatícs, però voldrien que les coses rutllessin al seu gust, que vagin a ajudar als germans heroics que donen tot el que tenen per a salvar la dignitat de la pàtria, per a alliberar-nos de l'esclavatge, per a foragitar i esclafar la bèstia infecta que ens amenaça. I els neutres, els que no són carn ni peix, els que «mai no s'han embolicat en res perquè tots són iguals», que callin, que aguantin el temporal amb serenitat resignació i esperin que la nuvolada s'allunyi.

Tots plegats, mentre esperem noves clarsors, que pensin que estan fent un entrenament ben necessari per a la nova vida, les colors de la qual no pot ningú assegurar com seran, però si es pot afirmar que no poden ésser les d'abans de la guerra. I aquest entrenament que propaguem no s'aconsegueix gemegant, calumniant, maleïnt, mentint descaradament, amagant-se com l'àspid i clavar a traïció la mossegada.

De la mentida sortida grotescament d'un cervell emboïrat per l'alcohol ja se'n aparten les oïdes afinades, car no poden suportar ni la «eloqüència» ni els eructes de vinassa, per més que vinguin de lluny i els prodigui un Atila d'opereta flamenca.

De la mentida traïdora que el feixisme escampa arreu del món, valent-se d'una premsa sospitosa, diríem que és la més perillosa, puix que no tenim els medis de contestar-la amb una ferma propaganda que posi de relleu la nostra veritat, la nostra justícia, la nostra raó.

Així i tot, la imprevisió dels cinc anys de República, durant els quals la diplomàcia no feu la tasca que corresponia al règim considerat de treballadors de totes classes, serà superada amb l'esforç, l'activitat i la intel·ligència que la Revolució imposa. Encara hi ha en l'Univers éssers nobles que admiren la gesta del poble ibèric. No tot està intoxicat d'imperialisme, feixisme i nazisme. La veritat surarà per damunt de les aigües enverinades per una colla de paranàics.

CARLES COSTAS ALVAREZ

La Creu Vermella facilitarà noves dels que són en les terres ocupades pels rebels feixistes

La delegació local de la Creu Vermella ens prega que fem públic que, d'acord amb els organismes directius, facilitarà a tots aquells que ho necessitin els mitjans per a saber noves dels familiars o amics que puguin trobar-se en territori del que és ocupat per les forces faccioses.

Novetats en robes d'hivern?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

COMITE ANTIFEIXISTA DE GRANOLLERS

Suscripció Pro-Milícies Antifeixistes i famílies afectades per la defensa contra el feixisme

	Suma anterior	56.165'85
Tomàs Llobet	10'—	
Francesc Vernet	5'—	
Ramon Rovira	2'—	
Associació d'Empleats Municipals	560'—	
Barri del Ninot	293'60	
X. X.	10'—	
Marià Godayol	7'—	
Santiago Aixà	1'—	
Ram d'Alimentació (Fideuers)	88'20	
Agustí Viadé	6'—	
Paletes i Peons	740'25	
Gremi de Porqueters	191'—	
Secció de Vaquers	78'—	
Salvador Vilar	25'—	
Rafael Gil	2'50	
Germans Piguillem	5'—	
Joan García	5'—	
Josep Rodríguez	5'—	
Benvingut Ferrés	5'—	
Pere Villanueva	5'—	
Confeters, Adroguers i Queviures	195'—	
J. R. i R. P.	8'—	
Cafeters i Hotelers	155'—	
Josep Giralt	5'—	
X. X.	5'—	
Ramon Padrós	2'—	
R. Martínez, Ll. García, J. Parra i A. Ortega	50'—	
Grivé	4'—	
Esteve Padrós	10'—	
Dolors Costa	2'—	
Baldri Ambrós	15'—	
Andreu Penalva	5'—	
Unió de Xofers	500'—	
Artur Ribot	25'—	
Maria Avellaneda	15'—	
Maria Muxart	25'—	
Ramon Rovira	2'—	
Josep Llobet	25'—	
Vídua de G.	5'—	
J. S.	100'—	
X. X.	15'—	
Jaume Casals	25'—	
Trinitat Lucas	5'—	
Francesc Camps	45'—	
Unió de Porqueters	191'—	
Josep Rodríguez	5'—	
Cafeters i Hotelers	155'—	
Josep Hernández	5'—	
Vaquers	80'—	
Treballadors de Banca i Estalvi	481'40	
Florentí González	10'—	
Confeters, Ultramarins i Queviures	194'—	
Obrers de la Via	30'—	
Dolors Costa	2'—	
Joan Carreró	20'—	
Ramon Padrós	2'—	
Grivé	7'—	
Andreu Penalva	5'—	
Germans Piguillem	5'—	
Joan Gual	50'—	
Vídua de G.	5'—	
Josep Godayol	7'—	
Antoni Puig	10'—	
Andreu Penalva	5'—	
Ramon Figueres	30'—	
Andreu Canut	25'—	
Total	60.775'80	

(Continua oberta la subscripció).

NOTICIARI

Lletres del front

Els nostres llegidors trobaran avui en nostres pànes, ultra les lletres del company Andreu Fusté, una altra lletra d'Amadeu Oliveres i Pla.

Ens ha escrit encara — i ens complavem a acusar-ne rebut i agrair el bon record, — els amics Antoni Cumella i Esteve Brau, que són al front d'Osca, i Manuel Carrió, que és a Lécera, davant de Belchite, on és també En Paco de la Fonda.

En Sagi ha tornat del front

Es aquí, de retorn del front de Lécera, el company Vicenç Pedragosa, més conegut de tothom per En Sagi.

L'amic Pedragosa ha hagut de tornar obeïnt les ordres del metge i, segons tenim entès, serà reintegrat al seu lloc de guàrdia urbana.

No dubti; aquesta és la sastreteria que li interessa

SASTRERIA MODEL

Dr. Robert, 30 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Miting de la C. N. T.

Dimecres vespre es reuní grossa gentada al Majestic, on s'efectuà un míting de propaganda de la C. N. T.

Tots els oradors foren molt aplaudits, especialment el company Magrinyà.

El company Barrera tractà les qüestions locals i molt principalment el que es refereix a la constitució del nou ajuntament. S'enorgullí de l'obra revolucionària que es vé realitzant a la nostra ciutat i a la comarca. La qual, digué, serà l'admiració de tothom. Per a evitar que aquesta obra sigui malograda, l'orador afegí que hi ha necessitat que al Municipi hi tingui majoria absoluta l'organització obrera que des del dia 18 de Juliol és a la barricada a la defensa de la llibertat i amb la decisió de crear una societat nova més justa i més humana.

Prengué part a l'acte la Banda de les Milícies. Els músics milicians lluíen el nou vestit que els ha estat confeccionat.

La Banda de les Milícies dona avui un concert al Parc

Avui, a les onze, la Banda de les Milícies donarà al Parc de l'Estació el concert que havia de donar diumenge passat i que fou suspès per causa de la pluja. En el cas que el mal temps hi obligués, el concert es donaria a la sala de La Unió Lliberal.

Les inscripcions de naixements

Hem d'advertir que per disposició del Consell de la Generalitat, fins el dia 31 podran fer-se les inscripcions de naixements gratuïtament i sense necessitat d'altra cosa més que l'aportació de les dades precises per a legalitzar les inscripcions en el Registre Civil

Obituari

L'industrial ferrer, En Pere Terrades i Figueres, que ara de poc passà pel dolor de veure morir una seva filla, és aflagit dolorosament per la pèrdua de la seva esposa Agustina Oller i Cucurull, que ha mort a l'edat de 35 anys i va rebre sepultura dissabte, dia 10.

Al bon amic i atribulat pare i espòs, així com a la seva adolorida família, els fem expressió del nostre viu condol.

Assemblees

Aquesta setmana s'han celebrat diferents assemblees relacionades amb el moviment sindical, tan intents a la ciutat i a la comarca.

El Sindicat de Contramestres

El Comitè de Defensa Antifeixista es complau a fer constar davant del poble de Granollers el gest altruista del Sindicat Unic de Contramestres, el qual contribueix al sosteniment de la Columna del Vallès Oriental amb la quantitat de set centes pessetes.

Els cambrers al front

Les noves per ara rebudes del front de combat, dels companys cambrers, acusen trobar-se tots en bon estat.

Un cas de misèria

Ingressà a l'Hospital, ja fa alguns dies, Josep Ribas i Gumbau, de 63 anys, natural de Barcelona, però sense domicili, que fou trobat sota d'un pont d'aprop del Figaró i en un estat llastimós de misèria i de fred, puix que feia més de cinc dies que no havia menjat res i no sabia on eixoplugar-se.

Fou conduït a l'Hospital pel Comitè de Tagamanent i tot i que el seu estat era greu, s'ha pogut reaccionar i està ara molt millorat.

ESPECTACLES

MAJESTIC

Alfilerazos

Diumenge passat fou representada al Majestic la comèdia «Alfilerazos», de Benavente. Nosaltres ja coneixíem aquesta obra i al seu dia en férem els elogis que es mereix. Per tant, tot l'interès era per a reveure la comèdia, ben jugada però d'escassa acció, i la interpretació que hi donaria la companyia de l'actor Emili C. Espinosa.

Diem, a honor de la veritat, que no tots els intèrprets donaren la sensació de conèixer l'obra i de saber-se el paper. Tampoc no es notà una direcció ferma en la col·locació de les figures, que al final del segon acte estaven en una actitud excessivament violenta.

La bona predisposició del públic d'acudir al teatre, cal que sigui un esperó per als actors i que tots i cada un de mostrin el que repeteix amb singular elogi l'actor que va al front de la companyia, del qui cal que en remarcuem el seu gran entusiasme i les ganes d'agradar.

La vetllada finí amb el recital de poesies per Emili Espinosa i Ena Sedeño. El públic prodigà els seus aplaudiments a tots.

Esclavitud

Per a avui és anunciada l'obra dramàtica de Josep López Pinillos (Parmeno) «Esclavitud».

Aquesta obra és una valentia diatriba contra el caciquisme que ha embrutit Espanya i ha destroçat milers de llars honorades com la del secretari de poble que és el protagonista de «Esclavitud».

Com quedarà constituït el nou Consell Municipal?

Per ara és una incògnita assegurar com quedarà constituït el nou Consell Municipal, d'acord amb les disposicions del Consell de la Generalitat.

Els socialistes de la U. G. T. han designat ja quatre probables Consellers i en l'assemblea que celebrà la C. N. T. abans d'ahir vespre al Majestic, fou acordat que aquest organisme sindical ha de tenir dotze representants a la Corporació i foren designats els companys següents: Pere Roca, Enric Dedeu, Antoni Sanmarí, Salvador Mas, Joan Gascón, Isidre Casals, Manuel Fabregat, Joan Vila, Josep Martínez, Joan Rovira Francesc Barrera i Manuel Badia.

No sabem encara ni els noms ni quina decisió hauran pres els partits d'Esquerra Republicana i Acció Catalana davant l'acord dels afiliats a la C. N. T.

SASTRERIA MODEL

Sempre les darreres novetats.

Dr. Robert, 30 : GRANOLLERS : Telèfon 268

Els articles de Joan Peiró

Dintre pocs dies serà posada a la venda una edició completa dels articles que el conegut militant obrer Joan Peiró ha signat d'ençà del moviment revolucionari i que tant d'interès i simpatia han despertat a tot Catalunya.

Aquest llibre, que constituirà un veritable i autèntic curs revolucionari, contindrà també diversos articles inèdits.

En conjunt serà un compendi del pensament de Joan Peiró, una de les veus que amb més coratge, valentia i sinceritat s'han sentit en aquestes hores greus. L'edició, patrocinada pel diari «Llibertat», de Mataró, serà a profit de les Milícies Antifeixistes.

L'horari a les botigues

Des de demà a les botigues del ram d'alimentació regirà el següent horari:

Del dilluns al dissabte, el matí de les 7 a la 1 i a la tarda, de les 5 a les 8, llevat del dissabte, que serà obert de 4 a 9.

Als establiments de robes i altres que no són del ram d'alimentació, el matí s'obrirà de 9 a 1, excepte el dijous, que s'obrirà a les 7, i a la tarda, de les 4 a les 7, menys el dijous, que s'obrirà a les 5 i el dissabte, ho serà de les 4 a les 8.

El diumenge serà observat rigorosament el descans dominical.

El mercat d'ous i aviram

Dijous el mercat d'ous i aviram es va fer per compte del Comitè de Proveïments i les transaccions s'efectuaren a l'edifici que fou caserna per a les tropes de guarnició quan aquí n'hi havia.

Els ous es pagaren a cinc pessetes dotzena i se'n compraren per valor d'unes 3.500 pessetes.

L'aviram, pollastres i gallines, ànecs, oques i conills, es compraren a pes, per una quantitat de trenta mil pessetes.

La venda d'aquests productes, feta pel mateix Comitè, ha deixat uns beneficis de prop de sis mil pessetes, amb el qual hi ha el propòsit d'adquirir noves gàbies i altres estris necessaris per al mercat.

En Gili i altres comerciants ajudaren amb molta eficàcia a les tasques del Comitè.

Prometatges

Per al cambrer Josep Barceló, ha estat demanada en prometaige la simpàtica Dolors Llobet, més coneguda per «Lola de can Peitel».

—També s'ha fet el prometaige de la gentil conveïna Josepa Dalmau i Corbera amb el jove Joan Dalmau i Font.

—S'han promès també En Antoni Vidal i la simpàtica damisella Rosa Ulldemolins. A tots vagi la nostra enhorabona.

Accident

Abans d'ahir el nostre company pintor Lluís Torres i Garrell, que treballava a les escoles que foren de les Carmelites, va tenir la desgràcia de caure de dalt d'una escala.

L'accident no tingué greus conseqüències gràcies a que el seu company Sebastià Morató pogué evitar que caigués de dalt de la galeria al pati.

L'amic Torres fou portat al seu domicili.

El servei de Correus

Ha quedat instal·lat, per al millor servei del públic, un bussó de Correus al carrer de Clavé, cantonada al de Vinyamata, a la façana de l'Hotel Europa.

Els mestres nous

El Conseller de Cultura de la Generalitat ha publicat una Ordre per la qual són nomenats els nous mestres que hauran de posar-se al servei de l'Escola Nova Unificada.

La llista, pel que es refereix a Granollers i comarca del Vallès Oriental comprèn els següents noms:

Joan Montaña Pradera, Manuel Masjoan Bellonc, Adelina Segarra Kaiser, Donat Puig Coma, Maria Tuset Sala, Juli Tobeñas de la Cruz, Isidre Llach, Virgínia Doménech Solanellas, Ignasi Bota Marimón, Carme Rodríguez, Dolors Canales Pulio, Pilar Bullich, Mercè Bruses Pascual, Maria Garriga Cardús, Rosalía Triadó Castells, Antoni Avellanet Carreras, Jacint Bellonch Bosch, Emili Fernández Punsoja, Evarist Ribera Jordana, Lluís Majoral Serra, Gusmà Martí Martí, Pere Farrés Quintana, Carme Moragues Clarumunt, Pietat Teixidó, Amadeu Gongu, Ramon Mestre Bertran, Maria Hortat Salvat, Jaume Fontcuberta Lloreda, Maria Brau Aufferil, Dolors Alsina Escoda, Lluís Uizero Gómez, Lluís Segú Morsó, Antoni Camp Guinart, Josep Camp Guinart, Joana Soler, Montserrat Rocamora Cuatrecasas, Carme Bochaca Borrell, Jaume Vivé Alerm, Victòria Calafell Fusté, Maria Aparicio Revuelto, Caterina Gimeno, Assumpció Cornet, Esteve Rius Barnola, Pilar Guanyabens, Aurora Calafell Fusté, Ramon Munné Coll, Angels Mercado Arés, Caterina Gomis Bausà, Jaume Caballé Grifó i Nativitat Santpere.

Miting del P. O. U. M.

Dissabte, dia 10, a la nit, es celebrà, a la sala de «La Unió Liberal», l'anunciat miting de propaganda del P. O. U. M.

L'escenari era decorat amb les banderes i insígnies del partit obrerista i la concurrència, que omplia la sala a vessar, prodigà els seus aplaudiments als oradors, molt particularment a Gorkin.

Presidí l'acte el company Francesc Dalmau, a qui el públic demostrà el seu afecció, així com als altres companys que, amb ell havien vingut del front d'Osca, on ja han tornat a combatre el feixisme.

El Consell d'Economia

Han quedat instal·lades al pis del damunt del Cafè Nou, on hi havia el Centre Gremial dissolt, les oficines del Consell d'Economia local i comarcal.

Són al front d'aquestes oficines, que hauran de controlar i regular la vida de la ciutat i de la comarca, els companys Alvarez, Castanier i Botey.

Companys que van al front

Dilluns d'aquesta setmana marxà al front d'Aragó, el nostre company de treball En Ramon Roca, junt amb altres seus companys que s'uniren als milicians del P. O. U. M., de Granollers i de Cardedeu, que participaren en la presa de Monle Aragón i Estrecho de Quinto, davant d'Osca.

Els amics d'En Roca s'aplegaren el vespre abans al Jazz-Club per a acomiadar-lo.

Nosaltres, que amb ell hem compartit d'alguns temps ençà les tasques del treball diari, també ens hem acomiadat amb el més fervent desig que l'esforç seu i el de tants i tants que lluiten contra el feixisme, sigui aviat del millor profit per a la causa de la llibertat del nostre poble i del nou ordre revolucionari.

Pro Ajut Maternal

La Junta de La Unió Liberal ha comunicat al Comité de la Caixa d'Ajut Maternal haver votat la quantitat de 200 pessetes amb desig a la lloable obra que fins ara ha vingut realitzant la popular institució nascuda a l'escalf de la festa del Dia de la Mare.

El mercat de dijous passat

En el mercat celebrat dijous, dia 15, regiren els següents preus:

Blat	a	29'40	ptes	60	Kgs
Arròs	a	70'—	>	100	>
Pèsols	a	60'—	>	100	>
Faves	a	47'—	>	100	>
Favons	a	54'—	>	100	>
Veces	a	55'—	>	100	>
Herps	a	40'—	>	100	>
Civada	a	43'—	>	100	>
Ordi	a	18'—	>	70	litres
Moresc país	a	25'—	>	70	>
Mongetes paretanes	a	65'—	>	70	>
Garrofes	a	8'—	>	40	Kgs
Alfals	a	7'50	>	40	>
Palla	a	3'—	>	40	>
Guano	a	21'—	>	70	>
Patates del bufè	a	29'—	>	100	>
» ingleses	a	24'—	>	100	>
Amel·la llargueta	a	100'—	>	100	>
» comuna	a	75'—	>	75	>
Nous de 100'—	a	150'—	>	100	>
Pinyons de 36'—	a	40'—	>	100	>
Avellana negra	a	60'—	>	40	>
» corrent	a	60'—	>	40	>
Castanyes de 30'—	a	35'—	>	40	>
Gallines	a	5'25	>	un	>
Pollastres	a	5'25	>	>	>
Anecs	a	3'—	>	>	>
Oques	a	3'—	>	unitat	>
Conills	a	2'50	>	>	>
Ous	a	5'—	>	dotzena	>
Porcs grassos	a	3'60	>	1	Kgs
Vedelles	a	4'25	>	>	>
Vaques de 2'50	a	3'—	>	>	>
Bestiar boví recreia de 2'50	a	3'50	>	unitat	>
Mamellons de 15'—	a	80'—	>	>	>
Cabrits (pes viu)	a	3'75	>	>	>

La recaptació d'arbitris municipals pujà a 872'90 pessetes.

Noticiari de la Casa del Poble

Diumenge quedà constituïda en aquesta ciutat la Joventut Socialista Unificada, la qual aplega un bon nombre de jovent entusiasta i decidit. El seu primer Consell Directiu ha quedat format de la següent manera: Secretari general, Joaquim Sánchez i Alberó; Secretari d'Agitació i Propaganda, Ramon Mestre i Beltran; Secretari d'Organització i Sindical, Antoni Climent i Climent; Secretari d'Administració i Agrari, Genís Viaplana i Mitad; Secretari de Masses i Milícies, Miquel Ferrero i Serra, i Secretària de la Secció Femenina, Maria Sánchez i Cadevall.

—Les directives de les agrupacions sindi i polítiques domiciliades a la Casa del Poble (U. G. T.), celebraren dilluns al vespre, reunió general extraordinària, a l'objecte de nomenar els representants d'aquella al nou Ajuntament que s'ha de constituir, d'acord amb ço disposat pel Consell de la Generalitat.

Verificada la votació i fet l'escrutini, resultaren elegits els companys Emili Rosell i Montané, Ramon Mestre i Beltran, Vicenç Franco i Hidalgo i Domènec Colomer i Oliveras. Com a suplents foren designats els companys Josep Majoral i Josep Hernández.

—Diumenge passat es clausurà, a la Casa del Poble, l'exposició de pintures, escultures i altres obres artístiques, a profit de les víctimes de la lluita contra el feixisme, verificant-se el sorteig dels quadres i objectes exposats.

La recaptació obtinguda ha ascendit a la quantitat de 1.510 pessetes. Els números premials foren els següents: 393, 24, 861, 907, 281, 521, 761, 894, 1551, 803, 1571, 11, 115, 284, 893, 191, 1451, 1288, 851, 1150, 310, 541, 8, 1269, 366, 211, 122, 897, 571, 395, 1011, 1368, 1073, 881 i 782.

Els objectes hauran d'ésser retirats per tota aquesta setmana vinent.

Els menjadors populars

Degut al control rigorós, encara que no extremat, que s'exerceix en els Menjadors Populars, s'ha notat una minva de concurrència a les hores dels àpats. Actualment s'efectuen de cinc cèntims a cinc cèntims cinquanta serveis diaris.

Casaments

El dia 14 va contraure matrimoni el nostre amic i col·laborador Jacint Bellonch i Bosch amb la senyoreta Dolors Castellano i Vives.

—I el dia 15 s'efectuà el matrimoni del company Pere Casasses i Rovira amb Na Rosa Herrero i Bordoy.

Felicitem els novells esposos.

—Per a avui és fixada la celebració del casament del jove i bon amic En Miquel Vilà, amb la bella i gentil conveïna Adela Sánchez, fills ambdós dels coneguts comerciants i bons amics Salvador Vilà i Joaquim Sánchez, respectivament.

Avancem l'enhorabona als futurs esposos, als qui desitgem tota mena de felicitats en llur nou estat.

Naixement

La llar del jove industrial flequer En Joan Brecha, és enriallada amb la feliç naixença d'un formós nen, primer que ha deslliurat la seva jove esposa.

Que per molts anys!

ESPORTIVES

FUTBOL Campionat de Catalunya

QUADRO DE CLASSIFICACIÓ

	P. J.	G.	E.	P.	G. F.	G. G.	P.
Badalona	2	2	0	0	5	2	4
Granollers	2	1	0	1	4	2	2
Girona	2	1	0	1	3	3	2
Espanyol	2	1	0	1	4	6	2
Barcelona	2	0	1	1	3	5	1
Sabadell	2	0	1	1	1	2	1

Resultats del diumenge passat

- 1, Espanyol - Granollers, 4
- 4, Badalona - Barcelona, 2
- 0, Sabadell - Girona, 1

L'Espanyol és vençut en el seu camp pel Granollers per 4 gols a 1.

Avui ens toca comentar la segona jornada del campionat de Catalunya, la qual va oferir-nos uns resultats tan catastròfics pels clubs considerats com a probables capdavanters del torneig, que en altres moments diríem que tots els resultats van ésser sorpreses, però enguany i com diu molt bé el company cronista de *El Mundo Deportivo*, en parlar del partit Espanyol-Granollers, no parlem de sorpreses quan, segons sembla, desapareixen les categories en un mateix grup. *Joc i res més que joc. Dóna gust veure com es decideixen els partits a favor del que en sap més. Eucara que aquest s'anomeni Granollers i el seu contrincant Espanyol.*

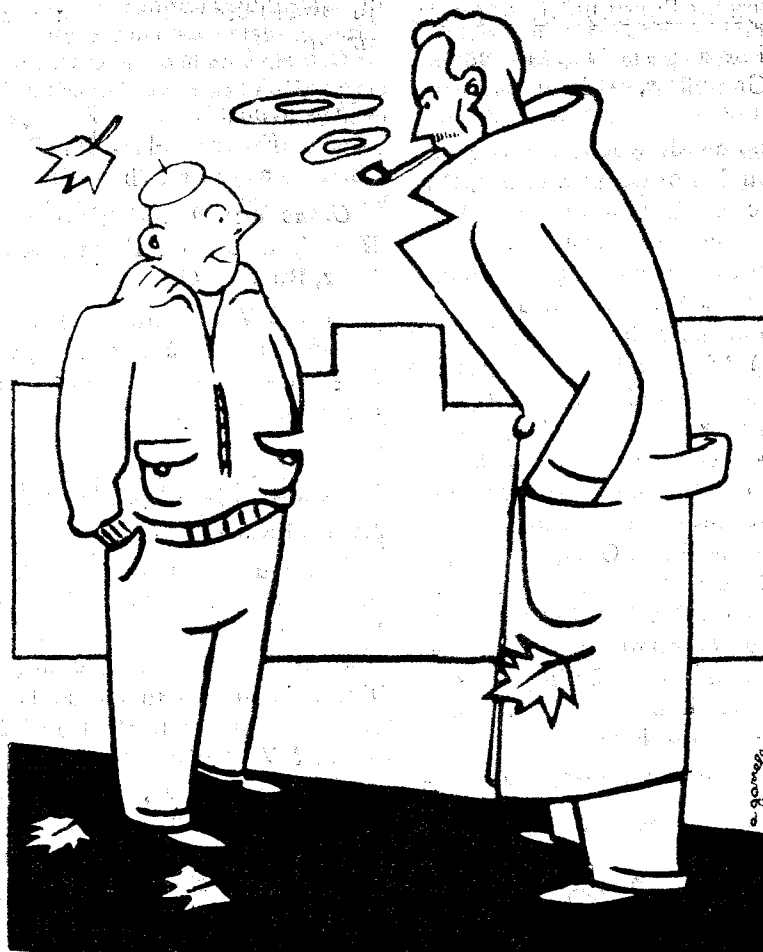
Aquest comentari, motivat per l'esplèndida actuació del Granollers davant l'Espanyol, és el millor elogi que es pot fer del nostre equip.

El Granollers jugà més i millor que l'Espanyol i tots els seus components donaren un rendiment tan magnífic, que aquesta vegada sí que podem dir que posaren «tota la carn a la graella».

La premsa barcelonina, sense distincions, ha parlat abastament d'aquesta gran victòria granollerina en el propi terreny espanyolista perquè nosaltres tornem a repetir els termes lloables en que tots els cronistes han ressenyat l'actuació del Granollers.

Es per això que avui reproduïm a les nostres columnes el que deia el diari de la nit «U. tima hora», en la seva edició del dilluns passat.

«Els qui creien que el partit de campionat entre l'Espanyol i el Granollers fóra un partit sense història que havia d'acabar «forçosament» amb una victòria més o menys contundent dels propietaris del

ELS INDIFERENTS

- Ja la deus saber la gran notícia del dia.
- Que potser hem entrat a Ossa?..
- No; que hem guanyat l'Espanyol per 4 a 1.

terreny, s'equivocaren de mig a mig. I com que nosaltres formem part d'aquest grup de «set-ciències» que veïem aquest partit amb una claretat diàfana, ens apremem a rectificar l'opinió que havíem donat i molt particularment en el que fa referència al Granollers.

I podeu creure que ho fem amb molt de gust perquè l'actuació que ahir ens oferiren els minyons del Granollers fou mereixedora d'això i molt més.

Hem caigut una vegada més en el parany de sempre en les qüestions de futbol. I els components de l'equip de Granollers han volgut demostrar-ho —per si no ho sabíem— quan equivocats anem cada vegada que volem emprar el sistema de deduccions per resultats obtinguts en partits anteriors.

Es clar que ni nosaltres ni ningú no podia suposar que el Granollers era capaç de desenrotllar un joc tan ple d'entusiasme i de vigor ni d'oferir-nos una classe de futbol tan magnífica com l'efectuada ahir sobre l'herba de Can Ràbia.

La velocitat i el joc ras que empraren en bona part del partit, units a un entusiasme il·limitat, foren les causes principals de la magnífica victòria que ahir obtingueren sobre un equip de la fama de l'Espanyol.

Aquest entusiasme del qual parlem, aquestes ganes boges de jugar, per part de's components de l'equip del Grano-

llers, feren que en molts moments nosaltres i la majoria del públic fóssim víctimes d'un efecte d'òptica. Per tot arreu es veien jersis blancs, mentre que dels barrats amb prou feines si s'en distingien de tant en tant. Hom diria que l'equip del Granollers estava compost de catorze o quinze jugadors, mentre que l'Espanyol jugava amb tan sols cinc òsis.

Aquest detall curiós repetim que no fou més que un efecte d'òptica, ja que us prometem que vàrem comptar els jugadors i a cada bàndol n'hi havia exactament onze.

Però a l'equip blanc hi havia jugadors que valien per dos i, en canvi, el seu contrincant en tenia molts que no servien res més que per a fer nombre.

El partit tingué història i aquesta fou tan gloriosa per als visitants com trista per als propietaris del terreny.»

* * *

Ja ho dèiem la setmana passada: el Barcelona passarà una mala tarda a Badalona, i el resultat no fou pas dubtós. Els badalonins guanyaren netament als campions de Catalunya.

I també el Girona va donar-nos la raó no doblegant-se en la Creu Alta i enduent-se'n els dos punts cap a la immortal ciutat de l'Onyar.

Notes del partit Espanyol-Granollers

En la primera part dominà amb intensitat el Granollers, però acabà tan sols amb un gol d'avantatge degut a l'encertada actuació de Martorell.

Rúbies fou l'autor del primer gol, d'un xut fantàstic engegat amb forta potència i precisió des de llarga distància.

Poc després de començar el segon temps, el mateix Rúbies marcà el segon gol amb un altre xut formidable.

Reaccionà l'Espanyol i aconseguí un gol ben preparat per Chas i ben executat per Espada i això va semblar que faria canviar la marxa del partit, però els granollerins no defalliren sinó que augmentaren la seva pressió i lograren el tercer gol per mitjà de Guix, qui aprofità una dèbil aclarida de Martorell a un centre de Ferrer. Poc després Rocasolano entrava el quart amb un xut ras a l'angle, consolidant aquesta esplèndida victòria granollerina que hauria estat més quantiosa si l'àrbitre no hagués anul·lat in-

justament dos gols de Sanz per *offsides* imaginaris.

Equips:

Espanyol: Martorell, Pardo, Pérez, Lecuona, Espada, Manolín, Prat, Soler, Chas, Albella i Bosch.

Granollers: Nogués, Saló, Peiró, Vilà, Rovira, Cifuentes, Ferrer, Rocasolano, Sanz, Rúbies i Guix.

Arbitrà Vilalta, que amb la seva actuació ens recordà encara aquell partit Sabadell - Granollers amb la desqualificació d'en Sastre.

Els resultats del partit Espanyol - Granollers

Rovira i Rúbies seleccionats

Conseqüència de l'esplèndida actuació del Granollers en el camp de l'Espanyol han estat designats pel seleccionador català i bon amic nostre, company Josep Torrents, com a titulars de la Selecció Catalana que avui s'enfrontarà amb la Selecció Valenciana en el terreny de Les Corts, els jugadors granollerins Rovira i Rúbies que actuaran en els llocs de mig-centre i interior esquerra respectivament.

No cal dir com els aficionats locals confien en que l'actuació dels dos jugadors granollerins serà una confirmació del seu valor i la consagració definitiva en els llocs pels quals amb tant d'encert han estat designats.

Partits per a avui

El Granollers a Calella

Avui un equip seleccionat del Granollers es desplaçarà a Calella.

El Penya Servós a Baix Montseny

També avui el primer equip de la Penya Servós anirà a jugar amb el primer de Baix Montseny.

Advertim als llegidors que Baix Montseny és el que fins ara fa poc s'anomena Sant Celoni.

Partits per a diumenge

Granollers - Barcelona

Espanyol - Sabadell

Girona - Badalona

Aquests partits havien de jugar-se avui però han estat ajornats fins el diumenge vinent degut a la celebració del partit que les Seleccions de València i Catalunya disputaran al camp de Les Corts aquesta tarda.

JOFRA

GRAFQUES UNIFICADES: GRANOLLERS

Franel·les de gran moda?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

Assortit en robes per a abrics?...

femina

Anselm Clavé, 36

Telèfon 288

POLICLINICA DEL VALLES S. A.

Sans, 28-30 : Telèf. 222

CLINICA
I CONSULTORIS D'ESPECIALITATS

SECCIO de PREVISIO

Servei de dentista (extraccions i cures dentàries) en el consultori particular dels facultatius locals

PERSONAL FACULTATIU

Hores visita dijous:

Dr. R. Julià i Bonet
Cirurgia general Matí, de 12 a 1

Dr. J. M. Raméntol i Rifa
Aparell digestiu Tarda, de 5 a 7

Dr. G. Soler i Coromina
Ulls i graduació de la vista Matí, de 9 a 1

D. J. Mas i Collellmir
Malalties de la infància Matí, de 10 a 1

Dr. F. Serrallach i Julià
Malalties genito-urinàries Tarda, de 3 a 5

Dr. M. Garriga i Roca
Parts i malalties de la dona Matí, de 10 a 1

Dr. Ll. Noves i Ubach
Gola, Nas i Orelles Matí, de 12 a 2

Dr. F. Montaña i Guasch
Pell, Sang i Càncer Matí, de 8 a 10

Dr. S. Raméntol i Rifa
Raigs X Tarda, de 5 a 7

Dr. Ll. Rodés i Areñas
Aparell respiratori Matí, de 12 a 2

Dr. F. Merino i Pampin
Laboratori

GRANOLLERS

METGES ASSISTENTS:

Dr. A. Canal i Comas

Dr. A. Sellés i Baró

Dr. A. Morgades i Novell

Dr. J. Grau i Puig